

TIMES & COLT

OBČASNÍK KAMARÁDŮ STARÉ ŘEKY

text : JO JO, Baron, Frambík

17

press: SPEKTRA

Noha, Ríša, MIPAN, Panák, Bobina

19. února 2005

© KSŘ Beroun - neprodejné

Proč jede Ferdinand na inspekci do Sarajeva ?

Valsoraj Amíz

Hercegovina tajemná země Škipetarů, uctíváču d'ábla a jeden z neuralgických bodů Evropy. Dobyta na Osmanské říši, svěřená do správy Rakouska a konečně Habsburky anektovaná. Proč právě v této době vzrůstajících nepokojů tam jede na inspekci a proč jsou tam ostré manévry? Proč chce být následník daleko od Vídně? Chystají se snad nějaké významné změny na trůně a on u toho nechce být osobně přítomen? Nebo se jeho plány na rozhodné změny v monarchii někomu znelíbily a on se cítí ohrožen a tak byl vyslán do této neklidné oblasti, kde nikdo neví co se všechno může stát úmyslně. Ostré manévry, zabloudilá kulka? Konec dalšího reformátora. Zatím nevíme. Musíme vyčkat zda se vrátí se štítem nebo na štítě.

Konopiště se otevírá světu! Otevře se také naše monarchie ?

Od našeho zvláštního zpravodaje

Nevídané věci se dnes 14.června 1914 dějí na Konopištském panství. Následník trůnu, který nedovolil nikomu nezvanému vstoupit na jeho teritorium a nechal potrestat babku sbírající chrástí v jeho lesích, otevřel dnes svůj zámek, zahrady široké veřejnosti.

Dostavil se celý Benešov, přijížděly davy zvědavců auty, kočáry i vlaky z Prahy i dalekého okolí. V průvodech pak chodily po vypiplaných cestách mezi růžovými záhony a žasly, jakou krásu dokázal

velkomožný konopištský pán vytvořit. Proč taková změna? Chtěl snad lidem ukázat jak krásnou zemi by dokázal vytvořit z Habsburské monarchie, kdyby to jeho vetčný císařský strýček konečně umožnil. Chtěl se snad pokusit o získání popularity mezi lidem obecným? A proč právě před svým odjezdem do Sarajeva? Nepřipravuje se snad nějaký pokus o přebírání moci? Přežije starý nemohoucí císař dny jeho nepřítomnosti? Nechce se snad ze své cesty vrátit jako novopečený císař?

Kompletní rodina Františka Ferdinanda d'Este nad jedním z jeho nejslavnějších úlovků. Vzpomínková fotografie z 30. září 1910, kdy arcivévoda v lainské oboře u Vídně skolil svého 5000. jelena! Byl to i jeho největší kus – dvaadvaceterák!

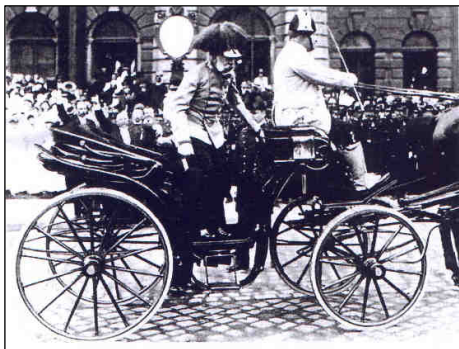
Hrozi nám také terorismus ?

Terorismus se stává módou. Ruští šlechtici Kropotkin a Bakunin sklízí ovoce svých výzev k destrukci stávajících řádů. Nejen v zaostalém Rusku jsme svědky pokusů o vraždu cara, ale i v Evropě, považované za civilizovanou, byly spáchány atentáty na německého císaře Viléma I., na italského a španělského krále. Nedlouho před Alžbětou rakouskou probodenou pilníkem zahynul při atentátu francouzský prezident Carnot, španělský premiér del Castillo a konečně i vícekrát atakovaný italský král Umberto. Neriskuje Ferdinand d'Este svou cestou na neklidný Balkán? Nemůže někdo kdo jej nenávidí a bojí se ho, zneužít současného vzednutí teroristického hnutí k jeho odstranění.

Jaká je budoucnost habsburské monarchie ?

Je naše země Rakousko Uhersko neformovatelná? Tuto otázku si musí klást každý, kdo vidí. Hlavou státu je od roku 1848 císař nastoupivší na trůn v dávné spíše středověké době a s touto dobou je neodvratně spjata jak jeho myšlení, tak způsob vládnutí. V době, kdy se celá Evropa dynamicky mění, starý pán jen vyřizuje denní záležitosti. Úředníci sice pilně, ale neefektivně, bez jediného nápadu a invence. O nutnosti změny, má-li monarchie přežít si uvědomovali i mnozí příslušníci c.k. rodiny. Rudolf, první následník trůnu, ateista antiklerikál se svými humanitárními ideály představoval hroživé nebezpečí pro ztrouchnivělou monarchii. Není za jeho záhadnou smrtí něco jiného než nešťastná láska? Vždyť jen několikrát změny v oficiálních zprávách o příčinách jeho smrti – nejprve infarkt, poté otrava kyanidem podaném jeho milenkou, na to zastřelení v náhlém pomnutí smyslů – musí nutně vzbuzovat nejrůznější dohady a fámy. Konečně proč byl vyslán bratr císaře do Mexika? Nechtěl se ho někdo touto cestou jednoduše zbavit? Také se říká, že Ferdinand pracuje na rozsáhlých reformách monarchie, že chce zrušit onen dosavadní dvojdomek, jak je Rakousko-Uhersko často nazýváno a vytvořit spolkový stát o 16 provinciích, něco jako spojené státy Habsburské. Zatím jsou to jen víze, ale při stáří mocnáře musí v mnoha starcích okolo trůnu vzbuzovat hrůzu a noční můry. Kdo ví, zda následník trůnu se svého velikého a vysněného cíle dočká. Nepřežije snad František Josef všechny své děti a mladší následníky?

MAJÍ ČEŠI RÁDI SVÉHO CÍSAŘE ?

František Josef 1. na poslední návštěvě v Praze v dubnu roku 1907

Pokud by bylo pravdivé rčení, že to co se rádo má tak se škádlívá, tak by svého panovníka přímo zbožňovali. Mluví o něm jako o Frantovi Procházce (podle jeho fotografie s titulkem Procházka na Karlově mostě), parodují slova hymny, „Zachovej nám hospodyně, ať nám dobře uvaří, dej ať z díry moč mu plyne“. Ono známé „Čehona byl občan pilný“. Faktem je ale, že jeho poslední návštěva Prahy skončila spíše fiaskem. Žádné davy jej nevířaly, nikdo nezvolával slávu a císař se vracel do Vídně velmi rozčarovaný.

Dočká se Ferdinand d'Este trůnu? Nepřežije ho nakonec jeho strýc?

Ferdinand si uvědomoval, že promeškal ničemně větší část svého života. 18. prosince 1913 slavil své padesáté narozeniny.

Stolec Habsburků byl stále okupován třiaosmdesátiletou zadnicí téměř už netečného strýce, kterého prý museli na noc obkládat mladými děvčaty, aby jim přes noc nevychladl. Naděje mu svítla na jaře letošního roku. Lékaři přinášeli zprávy o vysokých horečkách mocnáře, hrozil i zápal plic. Na Benešovském nádraží stála po celou dobu lokomotiva, trvale udržovaná pod parou a připravená vyrazit s následníkem do Vídně.

Starý pán se nakonec jako již vícekrát z nemoci vylízal a tak následník na svou šanci stále nedočkavě čeká.

Lidové léčitelství na Konopišti

Velkomožný pán konopištský nemá si ce rád babky sbírající v jeho lesích šišky a chraští a nechá je svými hajnými nemilosrdně trestat. Přesto projevuje mimořádnou shovívavost skupině kořenářek, které hledají nové druhy léčivých bylin a mohou svými neobvyklými metodami nejen přispět ke zdraví jeho rodiny, ale také proslávit ve světě jeho panství.

Kořenářky totiž vycházejí z toho, že

názvy bylin a stromů nejsou nahodilé, a že naši předkové při jejich pojmenování vycházeli z jejich vlastností a tedy i případných léčivých účinků. Tak již bylo prokázáno, že: „potměchut“ léčí ženskou frigiditu, „vstavač“ zase povzbuzuje mužskou potenci, „rozrazil“ usnadňuje stolici a „lomikámen“ odstraní i tu nejhouževnatější zácpu. Zatím není známo, zda že tyto byliny mají podobnou účinnost také v jiných jazykových oblastech.

OVLÁDÁ NÁSLEDNÍK TRŮNU ČESKÝ JAZYK ?

Naděje českých politických kruhů jsou spjaty s neoficiálními zprávami o tom, že Ferdinand mluví a rozumí obstojně česky.

Odkud se tyto jeho znalosti mohly vzít. Vždyť na Konopišti se mluví jen německy a Češi jsou hromadně ze služeb propouštěni. Nevíme jistě, ale řada faktů ukazuje, že se na tom, právě tak jako na jeho některých pokrokových názorech podílel jakýsi Jára Da Cimrman, málo známý český vědec, badatel, spisovatel a sportovec. Tento český polyhistor měl být po jistou dobu jeho vychovatelem. Ač pečoval spíše o jeho tělesnou zdatnost, přesto do jeho pomazané hlavy sázel semínka rozumu,

moderního a lidského uvažování. Tento vztah nelze doložit žádnými právními podklady, ale mezi služebnictvem se občas v ústraní mluví o tajuplném Čechovi, který se pohyboval v nejužším soukromí následníka a měl na něho nezanedbatelný vliv a na kterého následník občas vzpomíná jako „mein goldener Lehrer Jaroslav“. Konečně se říká, že na jeho jednání působil i astrolog českého původu Baudysch, který mu předpověděl, že při jeho cestě do Sarajeva dojde ke skonu významného člena císařské rodiny. Lze předpokládat, že s nadějí na dobrou zprávu z Vídně Ferdinand do Sarajeva odjížděl.

Ptáme se!

Jak Ferdinand ke Konopišti přišel?

Když v roce 1887 jako 24letý mladík Ferdinand koupil od zadluženého knížete Lobkovitze za 12 000 000 Korun Konopištské panství (zaplacen v hotovosti) objevily se pochybnosti odkud tento princ (tehdy ještě nebyl následníkem trůnu) tyto prostředky získal. Byl sice majetný, ale ani jeho majetek ani jeho příjmy neumožňovaly uvolnit takovou sumu v hotovosti. Snad chtěl pro svou budoucí rodinu, jejíž podobu zatím neznal, zajistit střechu nad hlavou. Snaha přirozeně chválná.

Kde přišel k této obrovské sumě? Na hotovosti ani v bance ji neměl. Že by mu snad půjčil jeho císařský strýček? Ani náhodou. V prvé řadě ani on takovou sumou na hotovosti nedisponoval a za druhé je František Josef známý držgrešle a těžko by svému synovci, kterého navíc neměl příliš v lásce takové peníze na rozmařilé nákupy půjčil, natož to věnoval. Výnos z majetku zděděného spolu s titulem De Este byl mizivý. Většinu si navíc v restituci přisvojili Italové. Jak jsou zdroje tohoto původního kapitálu? Jsou od českých průmyslníků, kterým slíbil větší národní práva? Nebo od tajemných dárců-maharadžů z Indie, které kontaktoval při svých cestách? Nebo od amerických miliardářů, kteří se chystali na expanzi do Evropy, a kterým slíbil poskytnout nejružnější výhody na obrovském rakousko-uherském trhu? Zatím jsou to jen dohady na které se při obvyklé „upřímnosti“ Habsburků těžko dočkáme odpovědi.

Toto je jedna z posledních fotografií následníka trůnu. Rudolf ležel v žaludku celé mocenské hierarchie. Revolverové deníky se předháněly v pomluvách (i když na každém šprochu pravdy trochu) o jeho milostných aférách s tanečnicemi, manželkami togských obchodníků

JAK ŠEL ROK - ZA KROKEM KROK

Leden:

31. 12.-1.1 - Silvestr a vstup do Nového roku oslaven řádně u Sýkory v Křivoklátě veselý program i 1.1. Setkání s Pepou Fouskem, jelo se domu až v pozdních odpoledních hodinách.

9.1. - Kamarád Jindra Egy oslavil řádně 50 let svého života, hodně srandy a darů.

10. 1. - Tradiční zimní pochod Stopařů ze Závodí, přes Sv.Jan, Hostim do Srbska, večer Tři králové a jupí u Hulanů, až na malé výjimky šlapala skoro celá osada

17.1. - Hudební sekce osady vystoupila v pražském CI-5 na Smíchově - záskok za Eldorado, uváděl Brabánek, tancovalo se, hojná účast osadníků i hostů z ÚD

24. 1. - osada se zúčastnila skautského bálu, byli tací, že měli i kravatu, chvály-hodně!

Únor:

30. 1. - 1. 2. - zimní výpad na Brdy. Z osady Ríša, Běda, Sifon, Panák.

4. 2. - hostování na slezině osady Bílé skály- v hospůdce u Kladiva

16. 2. - Rafika vyrobil pro Tramp club Praha totem.

21.2 - Bál osady- Poklad na stříbrném jezeře. Tolik rudochů v Berouně nikdy nebylo - péro na péru - viz foto

Březen:

5. - 7. 3. - Ze Zbiroha do Zbečna lesem a přes chaty kamarádů. Bobina a Panák.

6. 3. - Rafika, Pilot a Myška jedou na 20. bál osady Triglav. Jako vždy dobrá zábava, hudební sekce hrála se Stopařema u Ivany v Selský hospodě, taky dobrý.

12. 3. - velice „náročný“ Admirálský večírek u Kastróla v Kublově.

13. 3. - KÚB - Pytláckej bál-Račice, osadní stůl obsadil jen Rafika a Pilot jinak nikdo.

20.3. - Plešivec- vítání jara- oheň, buřty, pivo, hraní, klasika Osada rozdává další domovenky, do party jsou přijaty Stáňa a Myška

23.3. - Kapela hraje v pražské country hospodě RIKATÁDO k tanci - nevypískali nás

26.3. - po dvaceti letech hraje osadní kapela v Domovině v Holešovicích na 20. memoriálu Jendy Kordy. Hráli: tulák Čárli, Úsvit, TS Albatros, Jitka Vrbová a Standa Chmelík. Hojná účast osadníků, pěkný večer TCP.

26.3. - Potlach osady TO Kapradiny v Dubé u Teplic, reprezentanti osady- Rafika, Papík, Míra, Pilot, Myška

Duben

11. 4. - Potlach TO Muflon-Moravské Budějovice- Za osadu Pilot, Myška

16. 4. - Jára JO-JO uspořádal nevídanou oslavu svých 75. narozenin, velkolepá show v hasičárně, návrat až ráno, bohatá účast osadníků, starý pán v rukou nemiloslrdných sester

18. 4. - Bobina u srubu uspořádala dětský den.

23. - 25. 4. - Potlach TO Zbytky na Gutštejně u Stříbra. Za osadu Panák ml.

30. 4. - Osadní čarodějnice - Plešivec. Lítaly a zpívaly až do rána.

Květen

6. - 9. 5. - tradiční sjíždění Berounky z Chrástu. Wimpi a spol.

14. 5. - Osadní výlet - Dobřív - Osadní spřízněnc Fiala uspořádal pohřeb prasátka spojený s ochutnávkou jitrnic a ostatních prasečích ostatků. Dařivo jako vždy, účast hojná.

28 - 30. 5. - Festival PTP - 29.ročník - Horní jelení. Hudební sekce v oslabené sestavě, Wimpi, Frambík, Baron nakonec stáli až nahoře na bedně, osadní dívky plácali. (str.: 5)

Červen

2. 6. - Kapela hraje opět v Rikatádu, akce pojata jako slezina osady v Praze, dost lidu přišlo, mohlo i víc. Vítěžek věnován do osadní pokladny.

5. 6. - Kapela hraje na večeru pro Seniors v Praze na Křížkově fontáně, vystupují Filipovská, Urbánková, Karel Bláha a další, ostudu jsme neudělali

5. 6. - Osadní rýžování zlata na Zbirožském potoce, vše probíhá dle tradic, večer se připojila i osadní hudba, osada jásá až do rána. Tentokrát chyběli spřátelené osady. (str.: 6)

12. 6. - II. Ročník akce Vandr na Tetín - osadu reprezentuje kapela, hrálo Eldorado, Sekvoj, Divadélko řešeto, Eda Vild, tentokrát na sále, ale dobrý

2. - 17. 6. - Expedice DUNAJ – pokračuje mapování trasy Bělehrad – Georgie – Ruse, spojeno s ochutnávkou vína a kořky na divokém Balkáně. Vlajková loď Admirál Grog - Kapitán Noha, Kepi, Sifon, Veronika, Tonda Cinert a další. (str.: 8)

18. 6. – 12. 7. – rozsáhlé manévry s plachetnicí Berounka na Lipně. Vystřídalo se mnoho lidí v posádce – Panáci, Egyi, Ríša, Wimpi, Panenkovi, Zímovi, Rafika, Pilot atd. (str.: 7)

23. 6. – Živohošť - velké oheň TPC Praha. Slíbili jsme účast, reprezentoval jen Wimpi

25. - 27. 6. – Dobřív - brigáda u Toma. Rafika, Pedro a Pilot reprezentují osadu na 4. trampských hrách osady Starý vůl – Mukov

Bílina - Sjíždění řeky, mapování dna, - Panenkovi, Klokani, Běda, Myška, Pilot. Neutopil se nikdo, zaplat' pánbů. (str.: 7)

Červenec

3 - 6. 7. - Dobřívské přístavní slavnosti – 6. ročník nohejbalového turnaje, část vítězství opět patřila zástupcům KSŘ - Jirka Baron, Marcel a Jarda Kouba z FA stáli na bedně nejvyš. Bohaté soutěže a večerní oslava spojená s ochutnávkou čerstvého kamčatského piva dovezeného od řeky Opala pro tyto účely. Milí hosté z Austrálie – Ivana a Buchta přijeli po 32 letech domů. (str.: 5)

21. 7. - Na slezině v campu na Plešivci oslavil kamarád Buchta 60. narozeniny. Dostal dárky, rozdal trofeje, vzpomínali s Rafikou na staré trampočasy.

24. 7. - Potlach ÚD. Jela skoro celá osada. Potlach jako pouť, chtěli na nás zahrát až kolem půlnoci, ale to už půlka osady byla v tahu

31. 7. - Trampské hry na Slovensku v Pezinoku - TO Rybníček. Moc daleko, byl jen Pilot

Srpen

7. 8. - Kamarádi z Bošovic dali prase - merenda na boudě - jen pro zvané Pedro, Pilot, Rafika, Myška

7. - 14. 8. - Velké rodinné vandr po Slovensku – Frambíci, Jíchovi, Kuchynkovi, Wimpi, Stáňa - hotel, vycházky, muzika, žranice - Bylo dařivo

14. 8. - Kamarádi z Černý perly Pionka a Pepík slaví narozeniny jen pro zvané. Na recepci reprezentovali Rafika, Pedro, Myška, Pilot

21. 8. – výroční oheň TO Rujana Kladno - v Dědkově mlýně. Wimpi, Rafika, Ota, Frambík, Maruš, Myška, Pilot

Září

1. - 5. 9. - XI. Slovensko-Český potlach Bratislava - Rafika, Pilot, Myška, Pedro - čundr po Slovensku, na potlach dorazili Ota a Wimpi, který hrál za osadu u táboráku, dostal placku - umí!!

11. 9. - Potlach TO Černá perla. Pedro, Pilot, Myška, Rafika, Baron a Marta, soutěže, zpěvy, pivo, krásnej camp, Baron hrál s kdekou kapelou, placky byly, ale osadní sbor u ohně chyběl

11.9..2004 - Stopaři pořádají trampský večer u Jelena za osadu hrajou Frambík a Wimpi

16. – 19. 9. – z Dolan do Žloutovic, sčítací komisaři: Bobina a Wimpi. Statistika: 34 ledňáčků, 1 černý norek, 2 klíšťáci na Bobině, 1 mamut na Aljašce, 3x ranní mlha, 4x denní slunce, 3x tisíce hvězd, 1x renovovaný kostel Petra a Pavla, 2x totální oprava jezů (Bránov a Račice).

24.9.2004 – Camp Plešivec - hospodský odměnou za celosezónní přízeň a písničky ugriloval pro celou osadu obrovské prase. Každý šel domů s výslužkou, motali se všichni

25. - 26. 9 - Potlach TO Falešná karta Brno. Pilot řídil, Rafika reprezentoval.

Říjen

1. - 3. 10. – Pracovní víkend na potlachovišti. Kdo tam byl, ten to ví, kdo tam nebyl, ať se stydí a přijde alespoň příště

6. - 10. 10. - 38. POTLACH NAŠÍ OSADY - letos lepší muzika, víc kapel.

23. 10. - Pilot slaví v campu narozeniny - darů mnoho, pití bylo, kapela hrála jen do večera, pak....

- druhá akce slíbená hodně předem – Tetín – Trampohraní - Bezva program

- třetí akce - Eldorádo, divadélko Řešeto, Jirka KRÁLÍK A BLUEGRASS TRIO, KSŘ, atd. škoda, že nemohlo víc lidí Jednou prdelí nejde sedět na dvou posvíceních.

30. 10. - Potlach TO Otroci vzpomínek Pilot, Myška, Pedro, Frambíci

Listopad

6. 11. - Velká lihová revoluce – restaurace Eldorádo na Jarově. (str.: 8)

11. – 14. 11. – podzimní Berounka

26. – 28. 11. - Bílá Berounka (str.: 7)

27. 11. - TO Ell Torro Teplice – Bál, trampové v kvádrech. Reprezentoval Pilot - má kvádro.

Prosinec

4. 12. - KÚB bál – Mikulášská sešlost Žloutkovice. Frambíci, Jíchovic, Rafikovic, Pedro, Myška, Pilot.

10. 12. - Osadní vánoce – Hobex. Salát, řízky, nepřišel ani Mikuláš, zbylo pivo i víno, kdo to má furt pít?

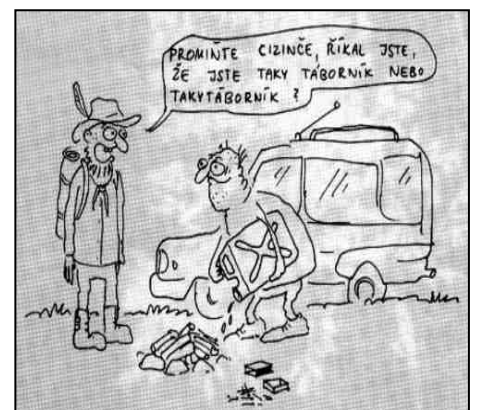
11. 12. – osadní vánoce SoA u Kublova

18. 12. - TO Trapery Praha - vánoce v Martinicích Rafika, Pedro, Pilot, Myška, co se dělo nikdo neprozradil.

26. 12. - Svatoštěpánský pochod osady a přátel - 65lidí. Pustověty, Camp, Nezabudice, Višňová, Roztoky, Závodí - Sál u Jelena - jupí, tanec, guláš, vepřový, do osady se vrátila po dlouhém pobytu v cizině Maruška Vlachová. Veselo do rána, a je po vánocích

31. 12. - Osadní Silvestr v hotelu u Sýkory. Program: Pepa Saneistr s Jardou, A JE TO! Dívky si připomněli spartakiádu a mladá léta, hráli Stopaři, KSŘ, pak všichni vč. Egyho na zednický varhany, Egyi zpíval vánoce, a než jsme se nadáli už jsme zase byli o rok starší. Účast hojná, asi 65 osadníků a hostů, domu se šlo až na Novej rok večer.

PF 2005!!! Fšem!!!

VÁNOCE

Z okraje lesa se vynořily sáně tažené vychrtlou kobyloou z kteréžto koukaly žebra na všechny strany, asi aby zaháněly divou zvěř. Přijely před náš domeček, tam se převrhly z pod nich vylez tatínek a povídá:

„Člověk se ani v tý hospodě nevhřeje a už jsou tady zase ty prokletý“ -

Vánoce! Vánoce! To jsou ty prokletý svátky!

Vánoce! Vánoce! Ježíšek už je tady.

Ze dveří vykoukla maminka a povídá:

„Děti! Pojd'te sem! Tatínek se nám vrátil. Že by? Že by tady byly ty prokletý“ -

Vánoce! Vánoce! To jsou ty prokletý svátky!

Vánoce! Vánoce! Ježíšek už je tady.

Maminka dostala rádiovku, tatínek slivovici, babička dostala dědečka a děti neštovici

Za oknem vesele plápolal vánoční stromeček. Ani moc nekouřil.

Děti se bavili tím, že odlévaly olovo do babiččiny bačkůrky.

„Jau! Jau! Jau!“ Křičel babička, když si do bačkůrky stoupla.

To jsou ty prokletý vánoční zvyky!

To jsou tady zaručeně ty prokletý -

Vánoce! Vánoce! To jsou ty prokletý svátky!

Vánoce! Vánoce! Ježíšek už je tady

Maminka překousla radiátor, tatínek usnul v šenku

babička prošlápla dědečka, děti jsou z toho venku

A proto:

Vánoce! Vánoce! To jsou ty prokletý svátky!

Vánoce! Vánoce! Ježíšek už je tadýýýý!

Úmrtí

Připomeňme si ještě jednou tu tragickou událost, kdy nás loni v květnu navždy opustil kamarád a nejvěrnější druh na všech cestách, kdysi soudruh, dnes pan

RUM

Plavil se na všech lodí, i té vaší přiznejte si to. Nejednou usedl i za volant našeho vozu, aby nám pomohl dostat se včas domů, chodil s námi po všech stezkách i těch jen vysněných kdy se spřádali sny u stolu....

DOBŘÍV 2004 - SPORTOVNÍ HRÝ

Jedna z dalších osadních akcí, kde se nás schází dost a je jedna z nejlepších.

Nechci lichotit ani někoho vyzdvihovat, ale obliba této akce je zapříčiněna maximální přístupností, pohodě a velkého nasazení hlavního pořadatele, kterým není nikdo jiný než Tomáš Kuchynka a jeho syn včetně drahých poloviček.

Starost, aby to všechno proběhlo dobře, kolik bude manšaftů na nohejbal, kolik sudů piva zajistit, kolik jídla a další věci to nechci rozepisovat. Abychom byli trochu nápomocni, jezdíme už týden před

soutěžemi do Dobřív pomoci s přípravou. Sportovní klání, které je každoročně 5. a 6. července je velmi zdařilé a oblíbené. Kromě nohejbalu jsou ještě další soutěže včetně velice oblíbených kroužků. Každý sportovní výkon je náležitě odměněn cenami, které se získávají od dobrých kamarádů.

Večer pak nechybí hraní, zpívání, oheň, kamarádi a dobrá nálada. A to je myslím to nejdůležitější co každý z nás hledá.

Na shledanou na Dobřívě!

FESTIVAL KAMARÁDŮ A PŘÁTEL TRAMPSKÉ PÍSNIČKY 29. ročník

Začalo to na slezině. Frambík přinesl přihlášku, Rafika řek, že to tam zná, že maj dobrej zpěvník atd. Chvilí jsme se hecovali a nakonec se domluvili, že teda jo, že tam pojedeme.

Pravda je že na takovýhle soutěži v hraní přes aparaturu jsme nikdy, kromě toho když za osadní barvy hráli Střelci v posledních 15ti letech nebyli. Něco málo jsme nazkoušeli, hecovali, partu aby nás jelo co nejvíc, ale nakonec zůstal jen Frambík, Wimpy, Baron, Maruš, Stáňa a Marta. Ještě že se přidali Jirka a Iva Jíchovi.

Jen zkráceně, aby to nevypadalo jako samochvála. Na prezentaci večer u ohně 18 kapel a souborů, z dopoledního předkola jsme postoupili do večerního finále - hlas od poroty i diváků, a ve finále nám dali cenu diváků i poroty. Po pravdě řečeno, byli jsme překvapení všichni, snad jen naše holky něco tušily a měly zprávy od poroty. Upřímně nám gratulovali z ostatních kapel - Oáza Brno, Chrupa Pardubice, atd. No a my jim po pravdě říkali, že jsou lepší muzikanti i zpěváci a my že jsme měli šťastnou ruku při volbě repertoáru, ale co naplat, placky i ceny jsme vyžrali my. Je to ale zároveň i závazek. Na 30. ročník musíme přivést putovní placku a pokusit se jí obhájit.

Tož držte nám palce a přijďte podpořit. BARON

Slovensko 2004

V srpnu se nás deset kamarádů vydalo na relaxační dovolenou do Slovenského ráje. Cesta vlakem byla parádní, ani v sousedních kupé nemohli spát, protože je rušil rachot, který mělo na svědomí pět kytaristů a zpěváků.

Překvapení nás čekalo hned po vystoupení z autobusu, kdy jsme zjistili, že musíme jít patričně obtěžkáni bágla ještě pěkný kus pěšky do ubytovacího prostoru. Cestovka nám říkala úplně jiný věci.

Vydrželi jsme i další dny, kdy nás čekali vejšlapy a né malé, ale byly už bez ruksaků. Chopok, Ledová jeskyně, Liptovský Mikuláš, Liptovská Mara a největší a překrásný AQUA park na Slovensku zvaný „Tatranlandia“. Tak to byly cíle našich výletů. Po návratu nás čekal bazén v hotelu, masáže a večer místní bar, kde jsme byli nazýváni "Country kape-lou". Týden strávený na Slovensku byl nejen poučný, ale i příjemný a relaxový.

Ahoj příště - někde. HOFR

ZAMYŠLENÍ ANEB - Přetopenej kotel, systémy opotřebovaný, neklid v duši - kudy dál?

Osada se rozrůstá, ať chceme nebo ne. Sem tam se někdo narodí, sem tam se někomu zalíbí něco z toho co se v partě nebo ve spojitosti s partou děje, někdo třeba jen nechce být sám. Z osady kterou před bezmála čtyřiceti lety tvořilo šest kamarádů, je najednou spolek čítající cirka sedmdesát lidí. Pozor ale. Jestliže tenkrát těm šesti kamarádům bylo dohromady 108 let, tak dneska je to už cca 70x cca průměrně 53 let, tak to znamená že je nám dohromady přibližně 3710let!!! Dyt' my šaháme až před Krista, a to furt ještě žijeme, furt ty léta přibývají. Babička říkala: „Malý děti malý starosti, velký děti velký starosti.“ A co jsme my, trampové? Starý děti = největší starosti. Vezmeme-li v úvahu, že takřka nikdo z nás není sám, má svoje děti, svoje vnoučata, svojí ženu její děti jejich vnoučata, snachy, zeťáky a rodiče a jejich nejbližší příbuzný, za který všichni tak trochu neseme odpovědnost neboť jsou nám nějak blízcí, je až s podivem, že si najdeme ještě vůbec nějaký ten čas na osadní život, práci a čas pro kamarády, něco udělat, přiložit ruku k dílu, zazpívat si a pobavit se - TO JE DOBRÝ!!! Zestárlí jsme trochu (TO JE HORŠÍ), ale díky bohu nikdo si to moc nepřipouští, ještě žijeme.

Už nejsme parta ortodoxních trampů, spíš jakýsi hybrid trampsko vodácko rybářsko turisticko skautsko indiánsko hudebně sportovního uskupení nezkrotných individualit, ale nic naplat, na základy a zásady na kterých osada vznikla, přežila a dodnes funguje, bychom měli stavět i do budoucna. Skoro padesát akcí do roka, k tomu padesát slezin, vždyť to je úctyhodný výkon! Sem tam do toho vlezou nějaký soukromý křtiny, svatby a pohřby, nějaká dovolená, jeden pomalu neví kde na to brát čas, kdy spát, jo a taky do práce se někdy musí, neb bez peněz do hospody nelez.

A placky na potlach, a novou písničku, a totem vyřezat, a program připravit, a pozvánky natisknout, a kamarády seznat, a sál připravit, a fotky udělat, a kalendáře a dárky holkám na vánoce, a nějakou srandu ať neseďme jako volové, jo a hříšně je třeba uválcovat, a dojet za hajným, a scénář na bál, a sehnat lístky, a bude to včetně guláše? a zalepit lodě, a připravit motor, a dříví nadělat; ježíši jak to, on Papík nepřijede?, dyt' vy jste tam udělali jenom ostudu, kdo udělá tu tombolu, nedávejte tam proboha tolik papírků, kdy budou ty vánoce? a kdo zamluví pivo a kdo ho přiveze, s těma mikrofonama jste

to posrali, dyt' to furt houkalo, kdyby sis radši naladil, dyt' vy furt řvete jako krávy, mě už to nebaví furt někoho okřikovat, každý má kec, dělat ale nechce nikdo, kdo už konečně dostaví tu boudu, dyt' nejsou krajinky, tak proč je nepři-vezeš, a kdy bude vítání jara, jako loni? fakt jo?, posloucháte taky někdy co říká ten druhý?, a budou letos čarodějnice? já si to zapomněl napsat, jo už si zaplatil příspěvky? myslíš že ti dá dneska někdo něco zadarmo? přece si nebudu platit kamarády, tak hlavně dejte nějaký fotky do kroniky ať to můžu dopsat, jak to že nemám rezervovaný pokoj v hotelu? už máte vymyšlený ten bál?, je třeba dělat noviny, napsat nákej článek! „Jaký článek?“ „Přeci do novin, vole!“ jo? a vo čem, vo čem mám napsat? Vo čem chceš, třeba vo tom co jsi letos udělal pro kamarády, komu jsi pomohl, co jsi pro tu osadu udělal, kolik dětí jsi rozesmál a nebo co jsi rozdál...

Takže, Vážení, vydechněte, vypusťte trochu páry z přetopených kotlů, uklidněte se a dejchejte zhluboka. Nikdy se nevrátí pohádka mládí. Ale neměli bychom NIKDY NIKDO zapomenout, že láskou naší je příroda, příkazem budiž kamarádství.
PS: pf 2005 - Baron

Bonanza 2004

Jako každý rok se uskutečnila první víkend v červnu bonanza na Skryjských jezírkách. Místo konání je nám všem dobře známé, a přesto jako by osada nevěděla kde, nebo kdy vlastně to zlato je, protože tentokrát byla účast na této akci doslova žalostná.

Je pravda, že počasí se tentokrát "vytáhlo" a přešlo jen se lilo. Došlo i k převozu aut zpátky před brod z důvodu stoupající vody. Vlastní akci rejžování dostal na starosti Honza Viktora, protože Wimpi byl hrát s osadní kapelou v Praze. Vlastní rejžování se nakonec nemohlo konat kvůli velké a hodně kalné vodě.

Po návratu z Prahy jsme se posadili u ohně a hrálo se a zpívalo z přestávkami, protože nám to komplikoval déšť. No nic počasí si vybírat nemůžeme. Jenom se zamýšlím proč je nás na této osadní akci tak málo. Protože kdyby to mělo být takhle pořád tak se nemusí zajišťovat chaty a můžeme zůstat ve srubu a bude taky dobře. Myslím, že je to ale škoda. Jednak je to hezká akce, která má tradici a byla uskutečněna jako Memoriál našeho kamaráda Berny.

Měníme se nebo stárneme ?

Kačenka – nejmladší členka osady z klanu Baronů (*13. února 2004)

AKCE 2005

18. 3.
21. 3.
26. 3.
30. 4.
27. – 29. 5.
4. 6.
11. 6.
5. – 6. 7.
2. – 4. 9.
8. 10.
9. 12.

- Memoriál J. Kordy – Domovina Praha
- Vítání jara – osadní srub
- Trampohraní – Tetín
- pálení osadních čarodějnic – osadní srub
- Festival trempske písne – Horní Jelení
- rejžování zlata – Skryje, na jezírkách
- Vandr na Tetín
- Dobřívské přístavní slavnosti
- Česko-Slovenský potlach – Čistá u Rakovníka
- KSŘ potlach osady – Údolí zatracených
- Osadní vánoce – Hobex

První Prezervativní Společnost PPS

Rok co uplynul jak voda, byl pro nás kapitány a palubní havěť zas úspěšný.

Loď Admirál Grog tentokrát bez admirála na palubě v červnu urazila další etapu na Dunaji směrem k Černému moři. Jejich plavbu jistě popíše výkonný kapitán zmíněného plavidla. Loď Berounka zas nacvičovala plachtění na našem českém moři Lipně. Kapitáni i posádka se střídala a pilně cvičili různé způsoby plavby. Já jsem, jak je mým dobrým zvykem, opět nacvičoval ztroskotání. A musím říci, že zase úspěšně. Počasí bylo vrtkavé jak přístavní ženy, vítr nestálý jak náš plat. Přesto jsme proplachtili celkem úspěšně takřka celé Lipno. Musím říci, že to byla slušná náhrada za zahraniční výpravu, která nám unikla takřka pod rukou, jak touha panice. Plachetní schmelení proběhlo úspěšně a všichni se vrátili domů s nadějí, že příště okrouzkujeme Lochnesku a vypálíme jí do kůže cejch českým rumem.

Loď Ahoj.

kap druhé třídy, specialista na ztroskotání, majitel mnoha finských ostrovů Ríša.

Bílá Berounka

Opět a jak jinak, i letos vypluli zmrzlí plavci na naši milovanou řeku. Běda co už je jediný kdo má za sebou všechny ročníky, Sifon, Bohouš a moje velikost. Večer jsme se shledali v krčmě a proprali celkovou situaci v admirálském klubu. Ráno kalnější než Rakovnický potok jsme v mírném dešti stáli na břehu u naložených lodí a zavzpomínali na naše kamarády, co tu nejsou a mohli být. Pak už jen slastný mlaskot přídí na vlnách. Výprava se rozprchla po hladině, každý se kochal ztichlou řekou a lesem co přišel až na samý břeh shlížet se na hladině. Oběd byl skvělý a nikomu se z vyhřáté hospůdky ven moc nechtělo, ale nerozum opět zvítězil. Hotel Hilton; nebo ČD, nás přivítal ukrojeným břehem po velké vodě. Večírek byl decentní, opilost jen na 50%, tj. dva. Výpravu hodnotíme v hospůdce a mottem letošního roku je, že je zvláštní tím, že se nic zvláštního nestalo.

Otec blbě myšlenky, jezdit když mrzne, Ríša PS - zlatý radiátor

KTERAK SPATŘITI JIŽNÍ KŘÍŽ

V předškolním věku si prohlížel knížky s obrázky a fotografiemi. Maje málo hraček, čmáral po papíře tužkami. Nejvíce se mu líbilo malovat auta, cesty, palmy, lesy, vzdálené cizí země. Naučil se znát písmenka a tak se dočetl, že ta palmová alej (co je uprostřed Tatraplán a veze Hanzelku a Zikmunda) je v Argentině. V koutku duše sen o zemi, která má Ohňovou zem a to ještě až za Patagonií. Osud tomu chtěl a sen se splnil. Našel sobě ženu, která po mnoha společných létech a zimách, když nadešel ten správný čas, řekla:

„ANO JEDEM“!

11000 km cest po zemi, kde ztratí člověk pojem o kráse přírody, aby byl vrchovatě naplněn její skutečností. Měli sebou osadní vlaječku se všemi kamarády, kteří s nimi nemohli být a vzpomínali co by se každému zarylo pod kůží jako jim.

Letadla, Atlantik, pampa, Pacifik, měsety, průlivy, zálivy, pralesy, olivy, vítr, roviny, prach, lamy, Andy, mučáci, ledovce, pláže, tuleni, lachtani, vítr, loď, Cordiliery, kanóny, ovce, víno, řeky, krávy, prach, zima, kaktusy, kaňony, gaučové, toulavý psi, přístavy, tržnice, kostely, lososy, poloostrovy, vítr, subtropy, tučňáci, kamení, cesty, bifteky, jižní kříž, zima, věznice, ptáci, jezera, pevnosti, Aconcagua, slunce, kopce, celnice, pštrosy, konec světa, ploty, vítr, muzea, sopky, Fitz Roy, hospody, horko, ploty, pivo, měsíc, čokoládové potoky, palmy, kořalka, bambus a moje prasklé pohory.

Všem kamarádům splněná přání - J+M MIPAN

VODNÍ TAM-TAMY

Vodáckou sezonu si zahajovali Klokani a Karibu se svou skwav odvážnou plavbou po Teplé Vltavě z Kvildy. Ač Teplá v dubnu ještě studená a tak neopren na koupání ve vodních válcích a peřejích přišel vhod.

Další velmi hezkou říčkou byla červnová Bílina.

Zapomenutá v Mostecké pánvi, překvapí svou malebností ve střední části toku. Dvoudenní plavby z pod Cháмова až po místo co oral Přemysl, proplulo 6 posádek lodí od Staré řeky. Další vodní pohodu na Otavě si v létě vychutnali Klokani a Panenky. Skákavé šlajсны, peřeje, polední večerní zdolávání krčem, chytání orlů na Rábí, zlato z řeky, kontrola Švejka v Putimi. Třešničkou na dortíku koncem sezony byl Opatovský kanál. Z Labe napájí Bohdanečské rybníky a pak se zase do Labe vrací. Když se vydaří počasí, jednodenní lahůdka. Podzim vybarvil stromy, slunce je rozzářilo a tak zdolávání nízkých mostíků, padlých stromů a jiných nástrah, bylo v pomalu tekoucí vodě s napadaným listím, krásným rozloučením, se společným touláním po našich řekách. Panenky ještě jeli za kamarády do Karlových Varů pomáhat při zavírání Ohře.

Listopadová Berounka a Bílá Berounka, to už je jiný kotlík zážitků. Co příště? Mže? Úhlava? Dunajec? Bobra? Nebo řeky Chorvatska. MIPAN

OZNÁMENÍ Česko-Slovenský potlach se koná 2. - 4. září 2005 v Čisté u Rakovníka.

Místo konání: Vojtův mlýn.

Hlavní pořadatel potlachů:

TO CANADIEN TRAPERS
TO KAMARÁDI STARÉ ŘEKY.

V měsíci březnu bude pozvánka a veškeré informace přístupné na internetu. V lednu proběhla v osadním srubu na Plešivci první porada pořádajících osad.

VELKÁ LISTOPADOVÁ LIHOVÁ REVOLUCE

Již druhým rokem z organizovali spojené Berounské flotily dne 6. listopadu 2004 VELKOU LIHOVOU REVOLUCI.

V restauraci ELDORÁDO na Jarově se opět sešel výkvět všech loďstev, anarchistů a pravověrní revolucionáři, aby o sobě dali vědět. Již podruhé mířilo dělo na Strakovu akademii a byli vydány revoluční dekrety:

Byli zrušeny malé fir'any. Byl zrušen pravý úhel. Byla zrušena rovnováha, atd. Šampaňské se otvíralo šavlemi, kouřili se vynikající doutníky, pojídal se kaviár, za zpěvu revolučních písní se ti nejstatečnější dožili svítání. Ano obraz neskutečné chudoby a strádání dohnal všechny účastníky k tomuto zoufalému činu.

V roce 2005 se Velká lihová revoluce bude konat potřetí, a to v sobotu 4 listopadu ,přijďte si zoufat s námi.

Tisková oprava

Bohužel, výprava velrybářská nezdařila se, nejedeme za příšerou, žalem ožereme se. Z technických důvodů se plavba a následně kroužkování Lochneské příšery nekoná. Kapitánstvo plachetní lodi Berounka se tímto všem zájemcům omlouvá a vzkazuje, že poplujeme do pr..., do pr..., vlastně do Prahy.

Prozatím hledejte a loďte příšerky mezi sebou, jen je nekroužkujte na úřadě, jinak Vám zůstanou na dlouhá léta...

ADMIRÁL GROG – DUNAJ 2004

Již sedmý rok se připravuje posádka v suchém doku na Jarově k plavbám po evropských jezerech a řekách.

Je 2. 6. 2004 12,50 hod. autobus s vlečkem na němž spočívá rozložený Admirál Grog míří na jihovýchod, tradiční zastávka v Bratislavském přístavu u našeho kamaráda Doda. Vynikající večere, nakládáme 60 litrů výborného červeného vína + 30 litrů neméně dobrého bílého vína. Ve 22,20 zní povel: „Na Bělehrad“.

3. 6. v 11,00 jsme na místě obec Batajnica cca 20 km po Dunaji nad Bělehradem. Stavba lodí probíhá docela rychle, ale občas nás zažene pod střechem nedaleké restaurace „VENECIA“ vítr a déšť. Je 5. 6. 10,00 říční kilometr 1192 vyplouváme. Proplouváme Bělehradem a za občasných deštů míříme k Železným vratům, kdysi všemi posádkami Dunajských lodí obávané soutěse na Srbsko Rumunské hranici. Po obou březích se zvedají impozantní kolmé skalní stěny v nejužším místě se Dunaj, který má nad soutěskou skoro kilometrovou šíři vtěsná do skalní průrvy široké pouze 80 metrů. V tu chvíli je díky přehradnímu systému pod kýlem Admirála Gropa hloubka 72 metrů.

Míjíme „Trajánuv sloup“, připomínku starověkého Římského osídlení dunajských břehů. Na první přehradě po pěti

hodinovém čekání proplováme dvou stupňovou komorou, klesáme o 20 metrů. Další přehrada následuje po 80 kilometrech. Zde za nádherného slunečního počasí klesáme o 8 metrů, připlouváme k stanici Srbské pohraniční policie v přístavu Prahovo. Zde zažívá posádka Admirála Gropa zcela nestandardní hraniční odbavení. Pro lihovou indispozici posádky zapříčiněnou neuvěřitelnou pohostinností Srbské pohraniční policie, nelze tento den pokračovat v plavbě. Na pokračování velkolepého mejdanu je nám rozsvíceno seřadovací nádraží přiléhající k přístavnímu bazénu. Brzo ráno odplouváme k 60 kilometrů vzdálenému Bulharskému přístavu VIDIN. Přesto, že řeka teče v naprosté nížině je zde silný proud. Jsme podrobeni velice důkladným hraničním prohlídkám – pasová – celní + kapi-

tanát, ještě kratičká prohlídka města a nákupy a za asistence Bulharské televize Admirál Grog vyplouvá s bulharskou vlajkou na stěžni.

Plujeme v „ mezinárodních vodách“.

Už tradičně se při našich plavbách slaví svátek svatého Antonína, tentokrát tato čest připadla malé Bulharské vesničce jménem Ostrov, ještě dlouho na ten večer budou vzpomínat. Počasí nám stále přeje, kotvíme často u krásných liduprázdných ostrovů na jejich nádherných písčitých plážích, abychom se vykoupali a v klidu strávili dobroty podávané lodní kuchyní. 12 den plavby připlouváme do malé vesničky Mecta. Do Bulharského Ruse a Rumunského Giorgiu je to po řece 24 kilometrů. A až do Černého moře je to pouhých 516 říčních kilometrů. Po příjezdu autobusu je vše rychle naloženo a míříme zpět k domovu. Je 18. 6. 2004 a domů to máme po balkánských a jiných silnicích a dálnicích 1669 kilometrů. Konec dobrodružství: 19. 6. v 16,30 hod. jsme na Jarově, Admirál Grog odpočívá v suchém doku a čeká na plavbu v roce 2005, směr Dunajská delta a konečně Černé moře.

DUNAJ 2004:

Admirál Grog	plavba	676 km
Autobus	jízda	2709 km